

De bijzondere zaak van...

Flip Schreurs

Advocaat en Kerstmis

Advocaten ontmoeten kleurrijke personen en komen in bizarre situaties terecht. Bijna iedereen kent wel bijzondere voorvallen die tot nadenken stemmen of gewoon vermakelijk zijn. Eind jaren tachtig bracht Flip Schreurs (40) een in civiele gijzeling genomen Hindoestaan voor Kerstmis terug bij zijn vrouw.

Jan Pieter Nepveu
freelance journalist

Foto: Vincent van de Hoogen

mr. Schreurs: 'Voor elfduizend gulden had hij geen slechte deal.'

In de donkere dagen voor Kerstmis tien jaar geleden belde een jonge Hindoestaanse vrouw Dutilh advocaten. Zij was pas getrouwd en heel verliefd. Paniekerig zei ze dat haar man de kerstdagen in een cel moest doorbrengen. Ze werd doorverbonden met Flip Schreurs (toen stagiaire bij Dutilh in Rotterdam, tegenwoordig partner bij Boels Zanders in Venlo).

De Hindoestaanse echtgenoot bleek een hoog oplopende ruzie te hebben met een leverancier. Ondanks een beslag zou hij goederen hebben vervreemd die hij had verkregen onder behoud van eigendom. 'Dat is zachtjes gezegd niet helemaal in de haak,' geeft Schreurs toe. De man - 'heel aardig maar wel koppig' - was desondanks verongelikt en had in kort geding drie keer verstek laten gaan. Schreurs: 'Hiermee had hij de indruk gewekt een chicaneur te zijn die het er maar op aan liet komen. Dus was hij op enige dag in gijzeling genomen totdat hij zeventigduizend gulden aan dwangsommen zou hebben betaald. De man was zo gebeten, dat hij daadwerkelijk van plan was het half jaar uit te zitten.' Het inhoudelijke aspect van de zaak was nu overigens van weinig belang. Het ging er uitsluitend om dat de gijzeling vóór Kerstmis beëindigd werd. Er resteerde nog

maar anderhalve dag.

De tegenpartij bleek een joodse textielhandelaar te zijn, bijgestaan door een 'tamelijk felle advocate uit Amsterdam, weinig soepel, streng joods-orthodox, die aanvankelijk voor het volle pond ging', aldus Schreurs. 'Je mag het niet zeggen, maar dat was echt een godvergeten kolere-mens.'

De onderhandelingen verliepen dan ook moeizaam. 'Het driftig telefoonverkeer eindigde abrupt op vrijdagmiddag tegen zonsondergang toen in Amsterdam de telefoon gewoon niet meer werd opgenomen. Voor haar was de sabbat begonnen.'

Vierentwintig uren vergleden 'met zuchten en in grote ergernis'. Zaterdagavond om half negen zou in het huis van bewaring het kerstreces beginnen. Pas tegen zessen nam de orthodoxe advocate de telefoon weer op. Schreurs deed zijn laatste bod: elfduizend gulden. Zij accepteerde het.

Nog drie uurtjes, maar eerst moest er een vaststellingsovereenkomst worden opgesteld. 'Alsof we tot Pasen de tijd hadden.' De overeenkomst was om half zeven klaar maar moest nog worden ondertekend door de Rotterdamse vice-president, mr. Boot, die thuis reeds aardig in

kerststemming verkeerde. 'Hij deed de deur open met het servet om de hals geknopt en de vingers glimmend van de kalkoen.' Schreurs kreeg de handtekening natuurlijk meteen - de vereniging van een verliefd echtpaar was een mooie kerstgedachte - en had nog een uur om het huis van bewaring in Scheveningen te bereiken. De vader van cliënte bracht hem in een grote Mercedes. 'Met 200 kilometer per uur scheurden we van hartje Rotterdam naar Scheveningen'.

Bij de gevangenispoort moest de handtekening van de vice-president geverifieerd worden. Het werd vijf voor half negen en de kerstdienstroosters gingen in. De vrijlating dreigde zo op het laatste moment mis te lopen. Maar na een ondraaglijke spanning, getouwtrek en geharrewar mocht de man ten slotte om half tien de gevangenis verlaten.

Naar verluidt heeft hij met zijn Hindoestaanse familie een prachtig kerstfeest gevierd, vol van de hereniging. 'Zijn vrouw en familie waren dolblij, al had hij nog steeds zo iets van: ach ik had het half jaar best wel uitgezeten. Maar dat was natuurlijk stoerdoenerij. Bovendien: voor elfduizend gulden had hij geen slechte deal.'